

27.01.2021

Miloš Njegoslav Milović
Zagorica nad Kamnikom 17c
1242 Stahovica

Zaključna beseda obtoženca Miloša Njegoslava Milovića

v ponovnem sojenju

v kazenski zadevi opravilna številka X K 41699/2015

Spoštovana gospa sodnica,

v celoti se strinjam z zaključno besedo svojih zagovornikov in jo dopolnjujem še z naslednjim.

Po polnih štirih letih in sedaj že 4. varianti obtožnice z dne 12.01.2021, mi Specializirano državno tožilstvo RS (v nadaljevanju SDT) očita, konkretno tožilec Boštjan Jeglič, da sem pomagal Leonu Kostiovu pri storitvi kaznivega dejanja in sicer naj bi mu dal nasvet in navodila, ter dal na razpolago tudi sredstva za storitev kaznivega dejanja, ob tem pa naj bi nagovarjal in prepričeval tudi Nihada Bešiča, da je sklenil sporno pogodbo, dvignil sredstva in jih je dal naprej, za to svojo pomoč pa naj bi prejel 7.000,00 EUR, kar vse ne drži in ni res, kar je bilo dokazano z moje strani skozi celoten postopek.

Po prvotni obtožnici z dne 21.03.2017 mi je SDT očital, da sem nagovoril Leona Kostiova h kaznivemu dejanju, nagovoril Nihada Bešiča h kaznivemu dejanju in zadržal zase protipravno pridobljena sredstva, del pa izročil Nihadu Bešiču kot nagrado,

Po spremenjeni obtožnici z dne 27.03.2018 mi je SDT očital, da sem od zneska 390.000,00 EUR, prejel od Nihada Bešiča znesek 7.000,00 EUR, preostanek v višini 383.000,00 EUR pa naj bi zadržal Nihad Bešič.

Po spremenjeni obtožnici z dne 27.05.2019 mi SDT več ne očita, da sem odredil izplačila in bil dejanski poslovodja NB Inženiring d.o.o..

Svojo krivdo od prvega zaslišanja pred sodiščem odločno zanikam in ves čas (enako) dokazujem, da očitane kaznivega dejanja nisem storil, pri njem na noben način nisem sodeloval in o njem do tega postopka tudi nisem ničesar vedel. Vse to sem tudi tekom prvotnega in tudi ponovljenega postopka dokazal, (da nikogar nisem napeljal, nagovoril ali mu svetoval storitev kaznivega dejanja, ter da bi za to prejel, kakršnokoli nagrado). Najhujši očitki s strani tožilca Boštjana Jegliča se mi zdijo v delih, da naj bi nekaj naredil, ko me ni bilo, z nekom, ki ga takrat nisem srečal, da naj bi bil na določenem kraju, ko me tam ni moglo biti in podobno.

V kolikor bi storil karkoli od tega, kar mi očita tožilec Boštjan Jeglič, bi se takoj oglasil pri njemu in bi priznal krivdo ter zaključil postopek z zaslužno kaznijo, ki bi mi sledila, to sem povedal že na začetku tega postopka.

V tem postopku nisem storilec ampak žrtev. Tožilec Boštjan Jeglič in »gospodarji posla« kot jih imenuje tožilec, zelo dobro vedo, da sem hudo bolan in so očitno menili, da se zato zaradi svoje bolezn ne bom branil pred neresničnimi obtožbami, ki predstavljajo posmeh konkretnega tožilca pravni državi in naši družbi, kar upam da bo sodišče tudi samo uvidelo in ustrezno razsodilo ter me oprostilo, ob tem pa bo po uradni dolžnosti storilo to, kar mu nalaga zakon.

»Gospodarji posla« so očitno menili, da konca tega postopka mogoče sploh ne bom dočakal, saj se je razvedelo, da se mi je zelo poslabšalo moje zdravstveno stanje, za katerega je ves čas vedel moj prvotni zagovornik odvetnik Luka Zajc in delno sodišče.

Za mojo obrambo je bilo najtežje, da konkretno o obravnavanem poslu nisem vedel ničesar in sem šele preko postopka in dokončno šele 23.11.2021 od Leona Kostiova dejansko izvedel, za kaj konkretno je šlo, zato mi je bilo zelo težko pripraviti obrambo, saj sem moral dokazovati negativna dejstva.

Menim, da celoten štiri letni postopek zoper mene predstavlja predvsem posmehovanje pravnemu redu, moje poniževanje in namerno povzročanje dodatne škode mojem zdravju in mojemu ugledu v družbi in poslovnem svetu. V veliko neprespanih noči sem se spraševal – zakaj?

Vesel sem, da sem končno prišel do spoznanja, da so bili glavni akterji v tej zadevi pravzaprav moji nekdanji delodajalci v Odvetniški družbi Čeferin (ODČ), in menim, da so z močjo svoje odvetniške družbe ter s svojimi visokimi in vplivnimi položaji in zvezami lahko vplivali na ljudi kot so tožilec Boštjan Jeglič, Nada Drobne Popovič – sedaj glavna direktorica Petrol d.d., odvetnik Blaž Kovačič Mlinar – zagovornik Leona Kostiova in odvetnik Milan Krstič – zagovornik Nihada Bešiča.

Vsem tem je skupno najmanj to, da so naredili koalicijo proti meni, da bi zavarovali družbo ODČ ter določene posameznike v njej in izven nje, ki so prav v času, ko sem štiri leta hodil na to sodišče, zasedli visoke položaje v naši družbi in v tujini. Sam sem za te osebe povsem brezvreden, pogrešljivo sredstvo za njihov mir.

Priznam tudi to, da bi se ta kazenski postopek lahko končal veliko hitreje v kolikor bi sledil nagovarjanju posameznikov iz ODČ, predvsem pa Luke Zajca, da naj priznam krivdo in bo vse urejeno, kazen pa bo mila - ne zaporna, predvsem pa naj bi bilo zame vse bolje, razen v kolikor ne bom pristal na to.

Pa nisem pristal, ni mi žal, četudi je pri tem zelo trpele moje zdravje, družbeni ugled, moje poslovno okolje in ne nazadnje tudi moja družina.

Menim, da se pošten in časten človek ne sme bati nikogar in se mora boriti za svoje vrednote in pravično družbo v kateri živi. Nenazadnje sem to počel tudi v času osamosvojitvene vojne za Slovenijo, kot pripadnik specialne policijske enote, ki je bila tudi nagrajena z zlatim znakom za zasluge s strani predsednika države Republike Slovenije. Verjemite mi, da se teh ljudi, ki so mi povzročili 4 letno trpljenje v zvezi s tem kazenskim postopkom ne bojim.

Opozoril bi, da kazenska ovadba ni bila vložena zoper mene, utemeljen sum za vložitev zahteve za preiskavo pa je se je pojavil, ko se je z zadevo pričel ukvarjati tožilec Boštjan Jeglič.

Zahteva za preiskavo in prvotna obtožnica temeljita na uradnem zaznamku o razgovoru z Nihadom Bešičem - izjava z dne 01.04.2015 in »prepoznavi« opravljeni s strani Ljubomirja Šarčevica dne 23.03.2016.

V izjavi Nihada Bešiča je ta med drugim povedal, da je dne 18. ali 19.09.2008 Aleksandru Čeferinu v Grosupljem, v gotovini izročil 120.000,00 EUR (ta znesek pa ustreza znesku po račun št. 004/008 z dne 05.09.2008, ki je bil plačan 12.09.2008), da bi konkretno meni izročil kakšen denar pa v tej izjavi ni navedeno. V zaznamku je sicer navedenih kup neresnic vendar, je kot tak služil kot povod za moj pregon, medtem, ko pa mojega nekdanjega delodajalca Aleksandra Čeferina, ki je bil izrecno imenovan kot prejemnik denarja, do sedaj v celotni zadevi še nihče ni ničesar vprašal, kaj šele preiskoval.

Sam sicer menim, da je izjava Nihada Bešiča z dne 01.04.2015 plod njegove stiske v zaporu, ko je potreboval brezplačno pravno pomoč, ki mu jo je Odvetniška družba Čeferin odrekla, kar izhaja iz spisa, napr. iz elektronskega sporočila Aleksandra Čeferina z dne 19.05.2015, in je zato z namenom pridobitve koristi opisal svoj pretekli odnos z Aleksandrom Čeferinom.

Da je Nihad Bešič, zaradi informacij s katerimi je razpolagal, želel izsiljevati Aleksandra Čeferina izhaja tudi iz pisma, ki ga je v letu 2015 Nihad Bešič pisal Aleksandru Čeferinu v katerem zahteva plačilo 390.000,00 EUR, prav o tem pa me je tudi obvestil Aleksander Čeferin v svojem elektronskem sporočilu z dne 19.05.2015.

Menim, da bi v primeru, da bi res nagovoril Bešiča na to kaznivo dejanje, takrat Bešič pisal meni in ne Aleksandru Čeferinu. Kot je znano, sem Nihada Bešiča spoznal šele preko Ermina Topuza v oktobru 2008, tako da ga nisem mogel k ničemur nagovoriti, prej pa nisem bil nikjer z njim, tudi v večji družbi raznih posameznikov ne, kot to neresnično navaja Bešič.

Glede »prepoznave« opravljene s strani Ljubomirja Šarčevica, dne 23.03.2016, ko je tožilec predložil dve moji fotografiji, kaže na njegov namen, da me vplete v zadevo v času, ko zoper mene ni obstajal prav hoben drug dokaz.

Glede mojega nekdanjega zagovornika Luke Zajca sem dolžan povedati, da je ta med tem postopkom posebej zaradi mene večkrat prihajal iz Švice, kjer sedaj dela kot sodelavec predsednika Evropske nogometne zveze (UEFA) Aleksandra Čeferina, in me je prepričeval, naj priznam (prevzamem) krivdo in se pogodim s tožilcem, ki bi mi izposloval minimalno sankcijo ter da naj bi bilo vse to že urejeno in dogovorjeno s tožilcem. Kot sem že povedal tega nisem hotel storiti, saj pri tem kaznivem dejanju nisem sodeloval in tudi ne nameravam prevzeti krivde za nikogar drugega.

Že trditev tožilca, da sem pomagal pri kaznivem dejanju osebama, ki sta pred tem že priznali krivdo in takrat navajali, da sem ju napeljal k kaznivemu dejanju ter da sta mi pomagali pri kaznivem dejanju je absurdna in kaže na to, da je tožilstvo v tem postopku zašlo v slepo ulico.

Kot zaposleni pripravnik v ODČ naj bi pomagal direktorju Kostiovu z nasvetom kako porabiti proračunski denar, on pa je takrat imel poslovni odnos z mojim šefom Aleksandrom Čeferinom, ki je med drugimi tudi ekspert za kazensko pravo. Tudi mi je nerazumljivo zakaj bi Kostiov tak nasvet potreboval, ko pa je imel v svoji hiši finančno direktorico Nado Drobne Popovič, ki ji je zaupal. Neverjetna je tudi njegova izjava, da naj bi prišel kar sam v mojo pisarno zaposlenih v ODČ, kar je popolnoma nemogoče v ODČ in da bi prišel direktno do mene, ki me sploh ni poznal brez da bi naju kdo predstavil izmed takrat 50m, po njegovem opisu (v pritličju, prva levo), kjer jo sploh nisem. Imel sem jo v prvem nadstropu, kot sem tudi že povedal v svojem dodatnem zagovoru. Kje je bila moja pisarna sem natančno povedal

Zakaj naj bi ob prvem srečanju (ki ga nikoli ni bilo v zvezi s tem KD in navedbami, ki jih navaja Kostiov) verjel nekemu pripravniku v ODČ, kako naj spelje kaznivo dejanje, ki se sploh ni ukvarjal z Kazensko materijo.

Sprašujem se tudi zakaj naj bi tudi pristal ob prvem srečanju na »kot navaja Kostiev moj predlog za nekega fanta, ki ima gradbeno firmo in bi pri tem lahko pomagal«, ko pa je imel na gradbišču nešteto firm, s katerimi je že dlje časa posloval in so se poznali. Prvič v življenju naj bi srečal človeka, ki naj bi mu verjel za »modus operandi« kraje denarja in bi pristal na neznanega človeka, ki bi to počrpal, konkretno Bešič, vedoč, da gre za kaznivo dejanje. In to naj bi naredil direktor z dolgotrajnim direktorskim in vodilnim položajem v gospodarskih družbah.

Glede na to, da sedaj Leon Kostiov trdi, da je on avtor zamisli za to kaznivo dejanje, pri čemer je seveda njegova pripoved več kot naivna, saj se proračunska sredstva nikoli ne porabljajo na način, kot to

prikazuje Leon Kostiov, ob tem pa SŽ ŽGP d.d. sploh ni nastopal kot porabnik javnih sredstev, saj je SŽ ŽGP d.d. gradil kot izvajalec za naročnika Slovenske železnice d.d. in tako ni prejemal plačil neposredno iz proračuna, bi bilo za pričakovati, da taka izjava predstavlja razlog za ukrepanje tožilstva zoper Leona Kostiova, saj je ta sedaj priznal nekaj povsem drugega, kot je priznal v sporazumu o priznanju krivde.

Po petem zaslišanju pa Leon Kostiov navaja novo zgodbo, ki jo slišimo prvič šele po 4 letih postopka, kako naj bi sodeloval pri pogodbi, jo nosil v njegovo tajništvo in jo izročil njemu osebno. Tekom postopka ni bilo ugotovljeno ali je ta pogodba sploh obstajala.

Neverjetna pa je izpoved Kostiova, da naj bi nakazan denar družbi NB Inženiring nameraval dobiti nazaj, ali pa, da naj bi ta družba opravila kasneje vsa »pogodbena dela«, zato pa naj bi sklenili drugo Kooperantsko pogodbo iz leta 2009. V tej pogodbi kot naročnik nastopa SŽ ŽGP d.d., ki pa naj bi najemal samo delavno silo za določeno ceno, kar pomeni, da bi poleg 325.000,00 EUR lahko prišlo samo še do dodatnega črpanja finančnih sredstev s strani NB Inženiring d.o.o..

Glede očitka tožilstva, da sem od zneska, za katerega je bil oškodovan SŽ ŽGP d.d., prejel 7.000,00 EUR, še enkrat povem, da to ni res.

Ni sporno, da je od bruto zneska 390.000,00 EUR, NB Inženiring d.o.o. plačal v proračun obračunani DDV v znesku 65.000,00 EUR, prav tako pa ni sporno, da si je SŽ ŽGP d.d. nato v sistemu poračunal znesek plačanega DDV v znesku 65.000,00 EUR.

Ker je bil nesporno plačan DDV, je posledično NB Inženiring d.o.o. razpolagal z 325.000,00 EUR, kar tudi predstavlja premoženjsko oškodovanje SŽ ŽGP d.d..

Glede na to, da iz priznanja krivde Nihada Bešiča izhaja, da je ta zase prejel in nato tudi vrnil 383.000,00 EUR, se račun ne izide, saj ne obstaja preostanek iz katerega bi lahko Nihad Bešič meni plačal 7.000,00 EUR.

Iz zgornjega pa tudi za Nihada Bešiča izhaja, da ta v svojem priznanju krivde ni navajal resnice, saj mu glede na navedeno ni mogla ostati premoženjska korist v višini 383.000,00 EUR, saj je NB Inženiring d.o.o. razpolagal samo s 325.000,00 EUR.

Nadalje se postavi vprašanje, zakaj bi mi Nihad Bešič iz sredstev pridobljenih s tem kaznivim dejanjem plačal 7.000,00 EUR, ko pa je po zadnji različici izpovedbe Leona Kostiova, prav on avtor zamisli za to kaznivo dejanje in naj bi mu pri tem jaz dajal samo pomoč za izvedbo. Obtožnica torej trdi, da me je Leon Kostiov angažiral za pomoč pri kaznivem dejanju »ko naj bi me videl prvič v življenju«, plačilo pa sem prejel od Nihada Bešiča, ki je bil očitno samo orodje za izvedbo in nič več. V kolikor me je Leon Kostiov angažiral za pomoč pri kaznivem dejanju, bi mi to pomoč moral plačati Leon Kostiov in ne Nihad Bešič. Seveda mi tudi Leon Kostiov ni mogel ničesar plačati, saj nisem bil avtor zamisli za to kaznivo dejanje in najverjetneje tudi on ni prejel večine materialne koristi in tudi ni plačal 383.000,00 EUR na račun sodišča.

Prav okoliščina, da je bilo nato na račun sodišča plačano 383.000,00 EUR pa kaže na to, da tudi Nihad Bešič prav gotovo ni plačnik tega zneska, kar sicer izhaja tudi iz izjav Nihada Bešiča, ki jih je dal po priznanju krivde. Ob tem je zanimivo, da je prav tožilec Boštjan Jeglič na naroku dne 23.04.2019 poudarjal, da je šlo za lastni denar Nihada Bešiča³, četudi je vsem v tem postopku jasno, da Nihad Bešič nima nobenih sredstev, saj je takrat ravno prišel s prestajanja štirih letne zaporne kazni in si je v tem istem času poskušal izposojati denar celo od mene, saj ni imel sredstev niti za plačilo odvetnika v drugih postopkih. Ob tem še pripominjam, da mi je Nihad Bešič sam povedal, kar sicer nima neposredne zveze

³ Prepis zvočnega posnetka z dne 23.04.2019, stran 3.

s to zadevo, da odvetniku Milanu Krstiču ni plačal ničesar, ter da je odvetnik Milan Krstič tudi zagotovil denar za vračilo.

Da s položitvijo denarja na račun sodišča ni bilo vse tako, kot zahteva zakon, pa kaže okoliščina, da Deželna banka Slovenije d.d. ni v skladu z zakonom poročala o položitvi tega zneska Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, tako da se dejanski plačnik ni razkril. To lahko tudi sami preverimo, v kolikor želimo dvigniti ali položiti več kot 15.000 EUR, koliko obrazcev moramo izpolniti prav za namen omenjenega urada, ključna vprašanja po se vedno »izvor denarja«.

Glede zneska, ki naj bi ga jaz domnevno prejel od Nihada Bešiča, pa je Bešič v svojem zadnjem pričanju jasno povedal, da to ni bil denar iz tega kaznivega dejanja, vendar naj bi bilo plačilo za nekaj drugega, kar pa tudi ne drži, saj mi dejansko ni plačal ničesar.

Opozarjam še na zadnjo spremembo obtožnice, kjer je navedeno, da naj bi nagovarjal in prepričeval Nihada Bešiča, da je sklenil sporno pogodbo, **dvignil sredstva in jih je ta dal naprej**². Tožilstvo sedaj trdi, da sem Nihada Bešiča nagovoril in prepričal, da je sredstva, ki jih je ta prejel na račun svoje družbe, **dvignil in dal naprej**, kar pa zopet ni res in za to tudi ni nobenega dokaza. Navedeno je v popolnem nasprotju s priznanjem krivde Nihada Bešiča, ki je takrat navajal, da je sredstva zadržal zase ter z zatrjevanjem tožilca na naroku dne 23.04.2019, da je Nihad Bešič na račun sodišča položil lasten denar. V kolikor **tožilstvo sedaj trdi, da je Nihad Bešič dal sredstva naprej**, ne pove, kdo je bil končni prejemnik materialne koristi iz tega kaznivega dejanja. Nekajkrat je tožilec Jeglič ponovil, da je prepričan, da naj bi iz tega kaznivega dejanja dobil mnogo več kot 7.000,00 EUR, pa ga sprašujem, kdo ga je v to prepričal in kdo je ta človek, ki mu to verjame? Mogoče tožilec Boštjan Jeglič ve veliko več, kot je zapisal v obrazložitvi obtožnice.

Ves čas postopka poudarjam staro pravilo, da bi bilo potrebno slediti denarju. Menim, da bi vsak tožilec, ki kaj da nase, naredil vse, da bi ugotovil, kdo je dejanski prejemnik denarja, le v tem postopku se tožilcu v petih letih kar se ukvarja s spisom to ni zdelo potrebno dokončno ugotoviti.

Očitno tožilstva ni zanimalo, komu je Nihad Bešič dal sredstva, prejeta od SŽ-ŽGP d.o.o., saj bi v nasprotnem primeru ugotavljalo, kdo je Nihadu Bešiču oz. odvetniku Milanu Krstiču izročil vrečko z 390.000,00 EUR, da jih je položil na račun sodišča.

Kostiov mi je dne 23.11.2021 jasno povedal, da naj bi bil to prav Aleksander Čeferin in tudi zakaj na bi ta sredstva prejel.

Da naj bi od tega zneska odvetnik Milan Krstič po razgovoru s tožilcem zadržal zase 7.000,00 EUR, pa mi je povedal Nihad Bešič, kar sem že povedal tekom postopka.

Tekom tega postopka sem bil zelo omejen pri dokazovanju, saj sta mi Nihad Bešič in Leon Kostiov v zasebnih razgovorih sama od sebe povedala kaj se je v resnici dogajalo, pred sodiščem pa sta izpovedala nekaj povsem drugega, kar sicer razumem, saj sta glede na svoje okoliščine izbirala med svojimi koristmi in resnico, ter sta se povsem razumljivo in človeško odločila za lastno dobro in v mojo škodo.

Glede na to, da sta Kostiev in Bešič priznala krivdo je res nerazumno, da kot priči ves čas spreminjata izpovedi in ne želita povedati kako in s kom je ta posel v resnici potekal.

Zakaj takoj nista povedal po pravici cele zgodbe, saj to bi se dalo v nekaj stavkih, vendar sta jo konstantno spreminjala in me po potrebi tožilca Jegliča obremenjevala.

² Sprememba obtožnice z dne 12.01.2021, stran 3, tretji odstavek.

Deležen sem bil tudi očitka, da naj bi v prvem sojenju pritiskal na Bešiča in da se me boji. Če bi bilo temu res tako bi pričakoval, da me ne bi obremenjeval z neresničnimi dogodki.

Zanimivo je, da je bil Nihad Bešić po obsodbi v tem postopku, kljub predhodnim obsodbam, obsojen tudi v drugih postopkih in mu ni bilo potrebno prestajati zaporne kazni, kar pa naj bi po izjavi Nihada Bešiča, bila stvar dogovora med tožilcem in odvetnikom Krstićem.

Nisem najbolj ponosen na sebe za dejanja, ki sem jih počel s snemanjem mojih sogovornikov v zvezi s tem postopkom. Tega prej nisem počel nikoli. Ko sem bil stisnjen v kot in ko se mi je delala velika krivica, ki ima lahko neizmerne posledice, pa mi ni preostalo drugega, kot da na ta način zavarujem svoje pravice.

Bil sem prisiljen snemati vse razgovore z vpletenimi, saj sem bil v dokazni stiski in drugega načina dokazovanja nisem imel, o čemur sem obvestil tudi sodišče.

Posnetkov razgovorov nisem širil naokrog in sem jih uporabil samo za svojo obrambo v tem postopku.

Kako težko je v tem postopku slišati resnično zgodbo glede tega, kaj se je resnično dogajalo, je žal spoznalo tudi sodišče, ko priče vsakič, ko so ponovno vabljeni, spreminjajo svojo izpoved, ki se vedno prilagaja spremenjenim obtožnicam s strani tožilca Jegliča.

Več kot očitno je tožilec Jeglič točno vedel kaj mu manjka v njegovem »mozaiku obtožb proti meni«, te delčke pa si je lahko zapomniti in povedati na sodišču in očitno ne zastonj. Ko pa je potrebno povedati na sodišču enostavno in razumno, logično trditev oz. na takšno vprašanje v enaki meri odgovoriti, pa se priči Kostiov in Bešić zapleteta in se ujameta na laži.

Sprašujem se, koga naj bi se priče bale, mene ki me vsakič posebej dodatno sicer spremenjeno obremenjujejo in sestavljajo »mozaik« obtožbe proti meni ali koga drugega. Jaz pričam na noben način ne morem škodovati, tožilec Boštjan Jeglič pa prav gotovo lahko vpliva na druge odprte kazenske postopke prič, ne nazadnje sta se obe priči z njim tudi zelo ugodno poravnali.

V zvezi s tem sodišče obveščam, da imam posnet tudi razgovor z Leonom Kostiovim z dne 23.11.2020, ki pa ga do sedaj nisem izročil sodišču prav zaradi njegovega dosedanjega stališča, da posnetkov ne bo obravnavalo kot dokaz. Posnetek in prepis razgovora sem pripravljen takoj izročiti sodišču, ki naj jih uvrsti med dokaze.

Iz spisa je razvidno, da nekatere osebe v tem postopku sploh niso bile obravnavne, pa bi morale biti, pa pri tem ne mislim samo na Aleksandra Čeferina.

Leon Kostiov je na obravnavi 25.11.2020 povsem jasno povedal, da je bila Nada Drobne Popovič seznanjena s tem, da gre za fiktivne posle, ter da naj bi ji to on povedal, ko so pričeli prihajati računi – še pred njihovim plačilom. V kolikor je Nada Drobne Popovič kot poslovna direktorica odgovorna za finance na SŽ ŽGP d.d. vedela, da je posel fiktiven, pa je kljub temu izvršila plačilo, je prav gotovo o tem poslu vedela veliko več, kot je povedal Leon Kostiov. Nada Drobne Popovič je magistra znanosti, nekdanja finančna direktorica v velikih gospodarskih družbah, nekdanja predsednica uprave SDH d.d., sedaj predsednica uprave Petrol d.d. in brez dvoma ni bila poslušni izvrševalec takratnega direktorja SŽ ŽGP d.d. Leona Kostiova, kot jo želi prikazati tožilstvo, zato je njeno ravnanje v zvezi s potrjevanjem računov in njihovim izplačilom potrebno presojeti z večjo kritičnostjo, sploh glede na dejstvo, ki izhaja iz spisa, da je v tem času razpolagala z visokimi gotovinskimi zneski, ti dohodki pa niso bili vidni iz njenih dohodninskih odločb.

Enako velja za Ljubomirja Šarčevića, ki ga je tožilec Boštjan Jeglič izpustil iz preiskave po farsih s »prepoznavo« nekega visokega postavnega črnega tipa, ki naj bi hodil po gradbišču SŽ ŽGP d.d. in se

predstavljal, kot predstavnik NB Inženiring d.o.o.. Ljubomir Šarčević je bil odgovoren za potrjevanje računov, kar je tudi storil, prav tako pa bi o zadevi moral vedeti povedati veliko več, kot je dejansko povedal. Med drugim se je ugotovilo, da je njegova pisava na gradbenih dnevnikih, pa zato ni nosil nobenih posledic.

Verjamem, da je dejansko stanje v tej zadevi takšno, kot sta mi zasebno sama od sebe izpovedala Nihad Bešič in Leon Kostiov. Predvsem to, kar mi je 23.11.2020 povedal Leon Kostiov je povsem skladno z izjavo Boža Božoviča³, ki jo je ta v predkazenskem postopku dne 28.11.2014 podal višjemu kriminalističnemu inšpektorju Daretu Prošku, ki je ves čas preiskoval zadevo in sodeloval s tožilstvom, to pa je, da se je vse to počelo zaradi plačila provizije ODC oz. Aleksandru Čeferinu za urejanje na Državni revizijski komisiji in pridobitvi posla za SŽ ŽGP d.d..

Menim, da se je sedaj na podlagi izpovedb prič in materialnih dokazov v spisu že izoblikovala slika celotne zadeve, ki pa je kronološko naslednja:

- oškodovanec SŽ ŽGP d.d. je preko direktorja Leona Kostiova sprejel ponudbo odvetnika Aleksandra Čeferina, da pri Državni revizijski komisiji (DRK) doseže ugodno rešitev za SŽ ŽGP d.d. za nagrado v višini 1 % vrednosti posla cca. 33.000.000,00 EUR, nagrada bi bila 330.000,00 EUR,
- namesto da bi Aleksander Čeferin oziroma Odvetniška družba Čeferin, o.p., d.o.o. za svoje storitve izdala račun, se vodstvo SŽ ŽGP d.d. na predlog Aleksandra Čeferina dogovori, da se ta storitev plača preko računov za fiktivne gradbene storitve družbe NB Inženiring d.o.o., ki je v tem času opravljala gradbene storitve prenove poslovne stavbe Odvetniške družbe Čeferin v Grosupljem, v vrednosti 122.616,00 EUR⁴,
- z dogovorom med Aleksandrom Čeferinom in Leonom Kostivom sta seznanjena Ljubomir Šarčević in Nada Drobne Popovič, ki imata nalogo urediti gradbiščno dokumentacijo in potrditi ter izplačati prejete fakture,
- NB Inženiring d.o.o. izstavi naslednje račune na osnovi po moji presoji fiktivne pogodbe z dne 08.08.2008:
 - dne 05.09.2008 račun št. 004/008 v znesku 120.000,00 EUR brez DDV, ki je bil na SŽ ŽGP d.d. prejet 12.09.2008 in s posredovanjem Leona Kostiova in Nade Drobne Popovič plačan istega dne⁵,
 - dne 14.09.2008 račun št. 005/008 v znesku 130.284,00 EUR brez DDV, ki je bil na SŽ ŽGP d.d. prejet 25.09.2008 in plačan dne 30.09.2008,
- NB Inženiring d.o.o. dne 08.09.2008 vloži vlogo za izdajo identifikacijske številke za DDV,
- delavke SŽ ŽGP d.d. ugotovijo, da bi moral biti NB Inženiring d.o.o. že vključen v sistem DDV,
- glede na to, da davčni organ takoj ne ugodí vlogi za izdajo identifikacijske številke za DDV, me Ermin Topuz⁶ v oktobru 2008 zaprosi za pomoč Nihadu Bešiču, davčni organ pa nato dne 14.10.2008 ugodí vlogi in izda odločbo za izdajo identifikacijske številke za DDV,

³ listovna številka 83

⁴ avansni račun 006/08 z dne 26.09.2008 - listovna številka 862

⁵ Rina Osojnik ob zaslišanju na NPU dne 07.11.2014 pove, da je iz elektronske knjige prejetih računov razvidno, da je račune NB Inženiring d.o.o. poknjižila Nada Drobne Popovič, istočasno pove, da se je Nada Drobne Popovič vmešavala v delo referentov, da je sama knjižila nekatere fakture in opravljala plačila

⁶ finančnik zaposlen na Nogometni zvezi Slovenije, soigralec Aleksandra Čeferina v Športnem društvu Nk pravniki Ljubljana, Taborska cesta 13, 1290 Grosuplje

- to DDV številko takrat nujno potrebuje NB Inženiring d.o.o. tudi zaradi poslovanja z ODČ, saj je istočasno kot je posloval s SŽ ŽGP d.d., posloval tudi z ODČ pri prenovi njihovih poslovnih prostorov in jim je izstavil račun v znesku 122.616,00 EUR, pri katerem je prišlo do enakega problema – ni bil zavezanec za DDV, pa bi moral biti,
- NB Inženiring d.o.o. izstavi naslednje račune:
 - dne 16.10.2008 račun št. 007/008 v znesku 74.716,00 EUR + DDV, ki je bil na SŽ ŽGP d.d. prejet 23.10.2008 in plačan dne 04.11.2008,
 - dne 20.11.2008 račun št. 012/008 v znesku 41.714,00 EUR + DDV, ki je bil na SŽ ŽGP d.d. prejet 09.12.2008 in plačan dne 16.12.2008,
 - dne 16.10.2008 izstavi storno računa št. 004/008 in št. 005/008 in ponovno izstavi oba računa z DDV,
- NB Inženiring d.o.o. plača v proračun obračunani DDV v znesku 65.000,00 EUR, SŽ ŽGP d.d. pa si v sistemu poročila plačani DDV v znesku 65.000,00 EUR,
- dne 01.04.2015 Nihad Bešić v uradnem zaznamku NPU med drugim pove, da je dne 18. ali 19.09.2008, Aleksandru Čeferinu v Grosupljem v gotovini izročil 120.000,00 EUR⁷,
- dne 19.05.2015 me Aleksander Čeferin z elektronskim sporočilom obvesti glede izsiljevanja Nihada Bešića in o tem, da ga je Ermin Topuz pripeljal k njemu in v OD Čeferin,
- dne 30.10.2015 zahteva SDT preiskavo zoper Leona Kostiova, Mihoša N. Milovića, Nihada Bešića in Ljubomirja Šarčevića,
- po javno objavljenih podatkih Nogometne zveze Slovenije je bil tožilec Boštjan Jeglič v mandatnem obdobju 2016-2020 postavljen za disciplinskega sodnika Nogometne zveze Slovenije (najvišja sodniška funkcija v NZS),
- dne 11.02.2016 sodišče sklene, da se Odvetniški družbi Čeferin ne dovoli, da bi me v preiskavi zastopala kot osumljenca, saj naj bi bila glede na opis kaznivega dejanja, Odvetniška družba Čeferin prejemnik protipravne premoženjske koristi, katero pa po končani preiskavi, v obtožbi tožilstvo v celoti naloži meni, brez enega samega dokaza. Res se sprašujem, na podlagi česa, ga je morda v to kdo prepričal?
- dne 23.03.2016 se v preiskavi zasliši Ljubomir Šarčević, ki opravi »prepoznavo« ene izmed dveh mojih fotografij, in pove, da je ena izmed dveh mojih slik podobna človeku, ki je hodil po gradbišču SŽ ŽGP d.d., nato pa dne 21.04.2016 tožilec Boštjan Jeglič umakne zahtevo za preiskavo zoper Ljubomirja Šarčevića,
- dne 13.07.2016 Aleksander Čeferin sporoči sodišču, da o zadevi ne ve ničesar in predlaga, da se zasliši drugi zastopnik Odvetniške družbe Čeferin,
- 12.08.2016 tožilec Boštjan Jeglič sporoči sodišču, da ne vztraja pri zaslišanju Aleksandra Čeferina,
- dne 25.11.2016 se kot priča zasliši dr. Peter Čeferin, ki navede, da ne ve ničesar o zadevi, hkrati pa zatrjuje, da so se vse odločitve v ODČ sprejemale s konsenzom med Aleksandrom Čeferinom, Rokom Čeferinom in njim osebno,

⁷ znesek ustreza znesku po računi št. 004/008 z dne 05.09.2008, ki je bil plačan 12.09.2008

- dne 21.03.2017 tožilec Boštjan Jeglič vloži obtožnico in mi očita napeljevanje in protipravno pridobitev 387.900,00 EUR,
- dne 09.10.2017 Leon Kostiov sklene s tožilcem Boštjanom Jegličem sporazum o priznanju krivde, prejme sankcijo 480 ur dela v splošno korist in plačilo 15.000,00 EUR,
- dne 15.03.2018 Nihad Bešič poda izjavo, s katero prevzame krivdo za protipravno pridobitev 383.000,00 EUR in me obremeni s pisno izjavo, da naj bi z njim sodeloval pri izvršitvi kaznivega dejanja in za to od njega iz protipravno pridobljenega zneska prejel plačilo 7.000,00 EUR,
- dne 27.03.2018 tožilec Boštjan Jeglič spremeni obtožnico in mi med drugim očita protipravno pridobitev 7.000,00 EUR,
- dne 28.03.2018, po navedbi Nihada Bešiča, odvetnik Milan Krstič nakaže na račun sodišča v njegovem imenu znesek v višini 383.000,00 EUR, banka pa o tem poslu v nasprotju z zakonom ne poroča Uradu za preprečevanje pranja denarja,
- dne 28.03.2018 Nihad Bešič s tožilcem Boštjanom Jegličem sklene sporazum o priznanju krivde, sankcija 480 ur dela v splošno korist,
- dne 23.08.2018 Nihad Bešič pri notarju poda izjavo, s katero me razbremeni vsake krivde ter da je s celotno zadevo še pred plačilom 383.000,00 EUR seznanil tožilca Boštjana Jegliča,
- dne 27.05.2019 tožilec Boštjan Jeglič ponovno spremeni obtožnico,
- dne 12.06.2019 sodišče razsodi in me oprosti obtožbe,
- dne 24.02.2020 imam v času, ko sem bil nepravnomočno oproščen, na iniciativo Nihada Bešiča razgovor, v katerem mi je ta brez zadržkov povedal glede okoliščin kaznivega dejanja in vloge Aleksandra Čeferina, odvetnika Milana Krstiča in tožilca Boštjana Jegliča,
- dne 25.02.2020 Višje sodišče v Ljubljani vrne zadevo v ponovno sojenje, z napotilom, da se zadeva temeljito razišče v ponovnem sojenju po drugem sodniku,
- dne 23.11.2020 v prostorih SŽ d.d. srečam Leona Kostiova, ki mi takrat sam od sebe pove glede okoliščin kaznivega dejanja in vloge Aleksandra Čeferina, za kar pa do takrat nisem vedel,
- dne 12.01.2021 tožilec Boštjan Jeglič ponovno spremeni obtožnico in mi sedaj očita pomoč pri izvedbi kaznivega dejanja.

Iz zgornjega povzetka dogajanja je jasno razvidno, da naj bi v konkretni zadevi šlo za izplačilo SŽ ŽGP d.d.: Odvetniški družbi Čeferin oziroma Aleksandru Čeferinu, saj to izhaja iz tega kar mi je povedal Leon Kostiov dne 23.11.2020, kot tudi iz vsebinsko skoraj enake izjave Boža Božoviča, ki jo je ta v predkazenskem postopku dne 28.11.2014 podal višjemu kriminalističnemu inšpektorju Daretu Prošku; ki je ves čas vodil zadevo in sodeloval s tožilstvom.

Ne dvomim, da bi morala biti tožilcu Boštjanu Jegliču zadeva vsebinsko popolnoma jasna že v fazi ob vloženi kazenski ovadbi, saj gre za izkušenega tožilca, ki je specializiran za področje korupcijske in gospodarske kriminalitete, ob tem pa je že predkazenski postopek pokazal, da so v zadevo vpleteni najmanj Aleksander Čeferin (po besedah Leona Kostiova »oče vseh dogovorov«), Leon Kostiov, Nada Drobne Popovič in Ljubomir Šarčević. Glede Nihada Bešiča je mogoče ugotoviti, da je predstavljal zgolj orodje za izvedbo posla.

V kolikor bi tožilec Boštjan Jeglič po mojem mnenju ravnal korektno in pošteno, posamezniki, ki se pojavljajo v tem spisu, danes najverjetneje ne bi bili: predsednik Evropske nogometne zveze - UEFA, predsednica uprave PETROL d.d., in tudi na drugih pomembnih funkcijah.

Da je bil tožilec Boštjan Jeglič v celoti seznanjen z dejanskim stanjem zadeve pa je razvidno tudi iz notarske izjave Nihada Bešiča z dne 23.08.2018.

Tožilec Boštjan Jeglič se po mojem mnenju ni želel ali celo upal lotiti pregona oseb z veliko politično in ekonomsko močjo in vplivom, zato je postopek vodil tako, da so kazniva dejanja, ki bi lahko bremenila upravo Odvetniške družbo Čeferin ali Nada Drobne Popovič že zastarala, kar pa se ne bi zgodilo, v kolikor bi se izvedla strokovna in korektna preiskava, ki bi lahko potrdila ali pa tudi zavrnila navedbe Leona Kostiova, Nihada Bešiča in Boža Božoviča in se je rajé lotil mene, pri tem pa je imel več kot očitno zagotovljeno podporo posameznikov iz ODČ, Leona Kostiova in Nihada Bešiča preko njunih odvetnikov, vsekakor pa tudi Nade Drobne Popovič in Ljuba Šarčevića, saj sta bila nagrajena z izločitvijo iz tega postopka.

Opozoril bi še, da so odvetniki, ki ne zastopajo nikogar v tem postopku, bili podrobno seznanjeni s tekom postopka in listinami v spisu, do teh informacij pa so po mojem lahko prišli izključno preko tožilca. Konkretno so s stanjem spisa ves čas seznanjeni odvetniki Milan Krstič (nekoč zagovornik Nihada Bešiča), Luka Zajc (nekoč zagovornik obdolženca) in Blaž Kovačič Mlinar (nekoč zagovornik Leona Kostiova), ki imajo skupno to, da so bili zaposleni ali so še zaposleni in poslovno sodelujejo z Odvetniško družbo Čeferin, posledično pa so priče še pred pričanjem seznanjene s stanjem spisa in navedbami obrambe.

Zanimivo je tudi, kako tožilec Jeglič opisuje dogajanje v zvezi s tem KD kaj vse je narobe naredil Kostiovi; pri tem pa sta vse prav naredila Nada Drobne Popovič in Ljubo Šarčević, saj na bi bila podrejena direktorju SŽ-ZGP Kostiovu. Zanimivo pa je, da pa popolnoma nasprotno opisuje dogajanje v ODČ, kjer naj bi se vse skupaj tudi začelo, da sem bil kot zaposleni pripravnik kriv za vsa dogajanja v zvezi s predmetnim KD, moji predpostavljeni pa o tem praktično ne vedo ničesar.

Nad ravnanjem tožilca Boštjana Jegliča, kot predstavnika države, za katero sem se aktivno boril med osamosvojitveno vojno, sem zelo razočaran. V času graditve naše države sem opravljal zahtevne funkcije tako na področju varnosti, kot tudi v diplomaciji, kjer sem imel najvišja pooblastila in tudi najvišje uradniške nazive. Vse življenje sem težil k pravičnosti in varovanju ljudi, zato sem se tudi odločil za poklic policista in študij prava. Do sedaj mi v mojem preteklem življenju ni nihče ničesar očital, nikomur nisem ničesar dolžan, uspešno poslujem in vsako leto plačujem znaten davek od dobička, pri tem pa nikoli nisem nikomur grozil, najmanj pa za dosego svojega cilja. Sodni postopki v katere sem sedaj vpleten se nanašajo na obdobje moje enoletne zaposlitve in sicer v zaključni fazi v Odvetniški družbi Čeferin, tako da sedaj svojo zaposlitev pri tem delodajalcu zelo obžalujem.

Menim da za pravosodje ne sme biti pomembno kdo je kdo v družbi. Vsi naj bi bili enaki pred zakonom. Vsi omenjeni v temu postopku smo državljani Republike Slovenije, res pa je, da je nekaterim izmed njih naša družba omogočila, da so lahko na visokih položajih v okviru delovanja te države, nekaterim pa je tudi omogočila, da so se znašli na najvišjih funkcijah v tujini.

Ponižujoč zame osebno in sodišče se mi zdi tudi dopis Aleksandra Čeferina, ki ga je podpisal na listu UEFA in ga podpisal kot predsednik UEFA. Ni kaj, visoka in ugledna funkcija slovenskega državljana, ki dela v tujini. Sam mi je povedal, da prihaja v Slovenijo vsak četrtek popoldan in v Švico odhaja po navadi v ponedeljek popoldan in to s privatnim letalom, razen, ko ni na službeni poti izven Švice.

Ne glede na to pa bi morali biti pred zakonom vsi enaki. Glede tega postopka me je neizmerno razočaral tožilec Boštjan Jeglič, ne samo, da menim, da me je neupravičeno preganjal 4 leta, čeprav bi moral vedeti,

da so za očitano kaznivo dejanje odgovorni drugi, ampak me je v okviru postopka tudi poniževal, saj me je na obravnavah tikal, vpil name ter glasno, neupravičeno in nedokazano trdil, da sem pobral ves »umazan denar« SŽ-ŽGP-ju in da lažem, čeprav sem govoril o zadevah, ki so javno dostopne in to kar so mi povedala Bešič in Kostiov.

Res je težko, ko si pod hudimi obtožbami, da si nekaj naredil v času in kraju, ko te takrat tam sploh ni bilo (dogovori z Kostiovim v ODČ za izvršitev KD), da naj bi se pogovarjal v določenem času z ljudmi, ki jih takrat še nisem poznal (Bešič), da naj bi nekaj prenašal in celo urejal, ko nikoli nisem videl ali držal v roki (pogodba 2008, KOI, računi NB Inženiring)... Ko pošteno poveš, kaj, kdaj in s kom si kaj naredil, napr. pomoč pri DDV številki za NB Inženiring v oktobru 2008, pa tožilstvo želi to spretno uporabiti proti meni s pomikom časa nazaj in z mojo udeležbo z ljudmi, ki sem jih takrat spoznal za povsem nekaj drugega, kot pa je bil moj namen in sem ga že večkrat navedel. Še težje pa je, da se je več kot očitno ta zgodba zaradi katere sem sedaj že 4 leta na sodišču, začele odvijati v ODČ v času, ko sem tam delal, vendar o tem nisem nič vedel. Če bi bil prepričan ali celo če bi vedel, da je pri tem udeležena ODČ oz. moji predpostavljeni, ne bi imel nobenega zadržka, da bi to povedal že v preiskavi v letu 2016 in tudi ne bi sprejel zagovornika Luko Zajca, ki mi je bil svetovan v ODČ, dejansko pa je deloval v mojo škodo.

Še vedno verjamem v nepristranskost sodišča zato sodbo mirno pričakujem, saj verjamem, da bo sodišče po oceni vseh dokazov skupaj, v ponovljenem sojenju ugotovilo, da nisem kriv.

Ljubljana, 22.01.2021.

Miloš Njegoslav Milović

